

„mist ollema; neist asjadest ennesasse kaewo
„saadta. Sind ei olle ükski äppardus kiusas
„nud. Ugga minna ei olle sulle mitte luba-
„band, sinno iggapäewast teggo sinno assemel
„tehha: sest sedda woisid sa isse tehha, ja
„se olleks sinno kohhus olnud. Nüud minna
„ei woi sulle parremad abbi tehha, kuid sedda,
„et ma sulle lassend nahha peale anda: ja
„sedda oiguse polest.”

Ni hääbematta fui se tassopoeg omma
Molsawanne maasta olli; nisamma hääbe-
matta on innimenne Jummale maasta, fui ta
keik sedda, tähhele ei panna eggas pruki, mis
Jummal témmale jo on andnud, ja temma
pärrast on teinud: ja siiski ikka Jummalad
passub, et ta temmale omma waimo peab ands-
ma, ja tedda maggak's teggema, ehk tedda
nende pottude eest hoidma, mis temnia om-
mete heal meelet teeb.

Kirriko Õppetaja: ja Kuuljad.

Ukhe Kirriko peál olli üks õppetaja, selle
kuuljad uinusid saggedaste maggama, kui ta
jutlust ütles; sepärrast temma siis ennamiste
igas jutlu ses rahva peale viibhane olli.
Eesinnane Õppetaja surri árra. — Se
õppetaja kes temma assemel Kirriko peále sai,
panni selle rahva furjad kombed furwa süd-
damega tähhele. Temma laskis need sinnat-
sed ennesa jure tulla, kes ollid magganud, ja
noomis neid ja ütles, et ka se keige parras
ja tullusam jutlis ilma fastwota olleks; kui
kuuljad tähhele ei panne, ehit peáleki maggas-
wad. Ta tulles tas nende meeles, et nemmad
selle furja kombe läbbi ommad lapsokessed
pahhandassid. — Siis ohkasid need kuul-
jad ja ütlesid: „oh fallis õppetaja, kui
„meie meel on haige, et meie maggama, agga
„meie ei joua unne maasto panna: ni pea kui
„meie agga mahha istume ja diete tähhame